

عنوان مقاله:

انتخاب مناسب ترین توزیع فراوانی برای دبی متوسط سالانه (مطالعه موردی: حوزه آبخیز هلیل رود)

محل انتشار:

هفدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران با محوریت آبخیزداری و امنیت پایدار غذایی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مینا اقتدارنژاد - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آبخیزداری، دانشگاه یزد

الهام رفیعی ساردویی - دانشیار (نویسنده مسئول)، گروه مهندسی طبیعت، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه جیرفت

حسین ملکی نژاد - دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

آگاهی از وقوع دوره بازگشت های ترسالی و خشکسالی می تواند باعث بهبود برنامه ریزی و استفاده از منابع آبی در مصارف شرب، کشاورزی، صنعت و محیط زیست شود و بدین طریق می توان با برنامه ریزی مناسب گامی موثر در حل مشکلات ناشی از بحران آب در جامعه برداشت. برای تعیین تابع چگالی حاکم بر یک متغیر تصادفی، دو روش وجود دارد شیوه اول به دست آوردن تابع واقعی حاکم بر متغیر است. معمولا این عمل مقرون به صرفه نبوده و گاهی غیر ممکن است. در روش دوم، توابع معروف و شناخته شده ای انتخاب شده و به جای تابع اصلی از این توابع استفاده می شود. سرعت عمل، هزینه کم و ... روش دوم را در ارجحیت قرار داده است. در پژوهش حاضر با استفاده از نرم افزار Easy Fit توابع توزیع احتمالی به داده های دبی متوسط سالانه در هر یک از ایستگاه های مورد مطالعه در حوزه آبخیز هلیل رود جیرفت، برازش داده شد و از آزمون های نکویی برازش کای اسکوئر، اندرسون دارلینگ و کلموگراف- اسمیرونوف جهت انتخاب مناسب ترین تابع توزیع استفاده شد. نتایج حاصل از هر سه آزمون نکویی برازش در هر یک از ایستگاه های مورد مطالعه نشان دهنده متفاوت بودن آن ها می باشد. به طور کلی، با توجه به نتایج حاصل از ایستگاه ها، توزیع لوگ پیرسون سه پارامتره و لوگ نرمال سه پارامتره به عنوان غالب ترین توزیع مناسب در ایستگاه های مورد مطالعه تعیین شدند. تابع توزیع نرمال نیز با بیشترین رتبه در اکثر ایستگاه ها به عنوان نا مناسب ترین توزیع احتمالی انتخاب شد.

کلمات کلیدی:

توزیع فراوانی، بارندگی، ایستگاه، دبی، هلیل رود.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1623670>

